

Не пістолетами чи мечами, а істинною любов'ю

Наш народ розділяє не лише лінія припинення вогню. Регіони Яннам і Хонам також розділені невидимою лінією. Навіть корейці, які живуть у Японії, розділені між собою. Одні вважають себе належними до Корейського союзу резидентів Японії «Міндан», пов'язаного з Південною Кореєю, тоді як інші — до Загальної асоціації корейських мешканців Японії «Чонрьон», який пов'язаний з Північною Кореєю. Конфлікт між ними в Японії спирається на регіони, з яких походять їхні члени. Друге і третє покоління корейців, що народилися в Японії і ніколи навіть не бачили рідних міст своїх батьків, досі живуть у конфлікті одне з одним, залишаючись у полоні світоглядів своїх батьків. Члени цих спільнот розмовляють різними діалектами корейської мови, віддають своїх дітей до різних шкіл і не укладають шлюби з представниками іншої спільноти.

У 2005 році я втілював у життя свій давній план об'єднання корейців у Японії, а також корейців у регіонах Яннам і Хонам. Я запросив тисячу членів «Міндану» й тисячу членів «Чонрьона» до Сеула і влаштував церемонію встановлення братерсько-сестринських стосунків. Також тисяча людей з регіону Яннам поїхали з тисячею представників регіону Хонам. Це навіть важко собі уявити, щоб «Чонрьон» і «Міндан» сіли за одним столом в Японії і поговорили про мирне об'єднання Півночі та Півдня. Зібрати цих людей в одному місці було надскладним завданням, але я був глибоко розчулений, побачивши, як вони сидять разом і обіймають одне одного. Один з офіційних представників Чонрьона був у Сеулі вперше. Зі сльозами на очах він ділився, що глибоко шкодує про довгі роки, витрачені на війну, яка, власне, була не його війною. Тим паче тому, що він навіть не впевнений, з якої частини півострова насправді походив його батько. Він сказав, що відчуває безмежний сором за те, що прожив життя з безглуздим розмежуванням

у своєму серці.

Щоб повністю зрозуміти розподіл Корейського півострова та конфлікт між двома сторонами, ми повинні всебічно розглянути минуле, теперішнє та майбутнє. Кожен конфлікт має першопричину. Протягом історії боротьба між добром і злом призвела до розділу Корейського півострова. Коли Північна Корея почала війну, їй на допомогу прийшли Радянський Союз, Китай та інші комуністичні країни. Натомість шістнадцять країн на чолі зі Сполученими Штатами направили збройні сили на допомогу Південній Кореї. Крім того, п'ять країн направили медичні бригади, а двадцять держав надали військові боєприпаси. В яку ще війну в історії було залучено стільки країн? Причина, через яку весь світ був утягнутий у війну, що спалахнула в крихітній Кореї, полягала в тому, що це була проксі-війна між силами комунізму та вільного світу. Можна сказати, що Корея представляла світ, а добро і зло запекло боролися за її землю.

Генерал у відставці та колишній держсекретар США Олександр Хейг з у своєму вітальному слові з нагоди десятиї річниці газети «Вашингтон Таймс», що відзначали 1992 року, несподівано заявив: «Я ветеран Корейської війни. Як командир, я відповідав за атаку на Хиннам, і ми влаштували найпотужнішу атаку, яку тільки могли. Я глибоко зворушений почути, що преподобний Мун був звільнений унаслідок нашого удару того дня. Здається, я був направлений туди саме для того, щоб звільнити преподобного Муна. І тепер він тут, щоби врятувати Америку. «Вашингтон Таймс» — це газета, яка врятує американський народ, надавши збалансований погляд на історію, який не є ані правим, ані лівим, і натомість вкаже нам шлях уперед. Як бачимо, в історії немає випадковостей».

Кілька років тому деякі корейці аргументували те, що знамениту статую генерала Дугласа Макартура в парку Інчхон слід прибрати. Якби не втручання військ ООН, сьогодні країна не була б розділена між Північчю та Півднем, — пояснювали вони. Я був шокований, почувши це. Такі аргументи можуть наводити лише члени комуністичної партії Північної

Кореї.

Попри великі жертви на світовому рівні, півострів залишається розділеним. Ми не знаємо точної дати, коли відбудеться об'єднання, але очевидно, що ми робимо значні кроки в цьому напрямі. На шляху до об'єднання потрібно подолати багато перешкод і продовжити рухатися далі. Це може зайняти багато часу та виявитися складним, однак об'єднання обов'язково настане, якщо ми будемо працювати з таким завзяттям, немов би перепливали річку Ялу.

Після розпаду Радянського Союзу поміж комуністичних країн Центральної та Східної Європи Румунія найдовше протистояла змінам. Наприкінці 1989 року вона пережила криваве повстання свого народу. Як тільки комуністичний режим було повалено, Ніколае Чаушеску, який керував країною двадцять чотири роки, стратили разом із його дружиною. Він був жорстоким диктатором, котрий нещадно знищував усіх, хто виступав проти його політики. У будь-якій країні одна з причин, чому диктатор намагається посилити свою владу, полягає в тому, що він боїться за своє життя в разі її втрати. Я думаю, якщо диктатор буде впевнений, що його власне життя буде в безпеці, він не піде стрімголов у глухий кут, як це зробив Чаушеску.

Незабаром наша країна теж певним чином об'єднається. Тому політики та економісти мають провести підготовку у своїх сферах. Як релігійна людина я наполегливо працюватиму, щоб настав день об'єднання Кореї, коли ми з любов'ю обіймемо північнокорейський народ і розділимо з ним спільний мир.

Я довго досліджував об'єднання Німеччини, яке відбулося без жодної кулі та краплі крові. Я дослухався до досвіду тих, хто брав участь у цьому процесі, сподіваючись знайти спосіб, який підійде і для Кореї. Я з'ясував, що головна причина мирного об'єднання Німеччини полягала в тому, що лідерам Східної Німеччини гарантували безпеку після об'єднання. Якби не було цих гарантій, лідери Східної Німеччини не дозволили б об'єднанню відбутися так легко.

Я дійшов висновку, що ми маємо гарантувати безпеку правителям Північної Кореї. Не так давно в Японії вийшов роман про Північну Корею. У цьому вигаданому творі правителі Північної Кореї неодноразово дивляться відео страти Чаушеску і кричать: «Ось що станеться з нами, якщо ми втратимо владу. Отже, ми не повинні цього допустити за жодних обставин!» Звісно, це лише роман, виданий у Японії. Проте ми маємо приділити увагу цій проблемі та запропонувати рішення для північнокорейських лідерів, щоб забезпечити швидке об'єднання Кореї.

Побудувати мир на Корейському півострові не так складно, як здається. Варто Південній Кореї повною мірою подбати про Північну Корею, остання не буде намагатися воювати з Півднем, і на півострів природним чином прийде мир. Ні кулаками, ні силою не зворушити дитину-бунтівника. Це стає можливим лиш завдяки силі любові, яка природним чином витікає з глибин нашого серця. Більше ніж рису чи добрий Північна Корея потребує любові. Ніколи не слід забувати, що тільки тоді, коли ми турбуватимемося про Північну Корею і житимемо заради неї з люблячим і щирим серцем, Північ відкриє своє серце назустріч і нам, і всьому світу.

Протистояння між Яннам і Хонам (кор. 閔, 玄): Яннам — історична територія держави Шілла, північні та східні провінції Південної Кореї з містами Сеул, Пусан, Тегу, Ульсан тощо. Хонам — історична територія держави Пекче, південно-західні провінції Південної Кореї з містом Кванджу.

Регіональна ворожнеча між представниками Яннам і Хонам — це старий конфлікт, який полягає у протистоянні між Шілла й Пекче, в економічній, культурній і соціальній сферах, яким активно маніпулюють сучасні політики. Традиційно Яннам дотримується ліберально-прогресивних поглядів, тоді як Хонам віддає перевагу консервативним підходам.

Revision #2

Created 25 February 2024 09:52:34 by andres

Updated 25 February 2024 09:54:11 by andres